

Anders Nielsen: Det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) henviste til en Ytring fra mig, som han mente gik i den Retning, at jeg enten paa Finansudvalgets eller egne Vegne skulde have lovet, at vi ville tage Sagen op til fornyet Indstilling og Behandling, som det ærede Medlem udtrykte det. Rækkefølgen skulde vel have været den omvendte, altsaa fornyet Behandling og Indstilling. Det maa bero paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Paa den Anledning, som det ærede Medlem gav mig, da han henvendte sig til mig sammen med en Mand fra Fanø, idet det ærede Medlem bad mig om at foranledige, at Udvalget tog sin Indstilling tilbage, svarede jeg: Det kan Udvalget ikke gøre, Udvalget gør nemlig ingen Indstilling. Det er den negative Form, som vi have, naar vi lægge en Sag til Side. Den kan ikke tages tilbage; hvor intet er, er der intet at give frem eller tage tilbage, men vi kunne forhandle her i Salen, og skulle vi derigennem blive overbeviste om, at her er noget at rette, eller der kommer Oplysninger frem, som vi ikke før havde, saa kunne vi med den Ret, vi have, til enhver Tid tage Sagen op og overveje den som selvstændig Sag, bortset fra, at den overhovedet nogen Sinde har været gjort til Genstand for Andragende. Det er imidlertid noget andet, end at vi enten fra min eller fra Ordførerens Side paa Udvalgets Vegne skulde have givet nogen som helst Udsigt til, at vi under 2den Afdeling af Andragenderne skulde have forpligtet os til at tage Sagen op. Det staaer selvfølgelig Ministeren og Udvalget frit for, efter de Forhandlinger, der have fundet Sted, at tage Sagen op til Overvejelse, men der er ikke fra min Side givet noget som helst forpligtende Løfte i saa Henseende. Jeg henstiller til det ærede Medlem ikke i Fremtiden at benytte tilfældige private Samtaler paa den Maade, som han har gjort i Dag.

Ordføeren (Jens Busk): Ja, jeg kunde jo nok tænke, at det maatte hænge saaledes sammen, at Finansudvalgets Formand ikke havde stillet sig saaledes, og jeg kunde ogsaa se paa det ærede Medlems forstaaende Blikke før, at det kunde ikke være andet, end at her forelaa en Misforstaaelse. Jeg har loyalt bragt Sagen frem for anden Gang i Finansudvalget, og jeg har spurgt: Ønsker Udvalget nogen Forandring i Anledning af, at der er stillet et Ændringsforslag af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme)? Udvalget slut-

tede sig imidlertid enstemmig til, at der ingen Forandring skulde ske, saa jeg kunde ikke gøre andet end det, jeg har gjort, og hvori Finansudvalgets Formand (A. Nielsen) er enig med mig; vi kunne ikke gøre andet end at stille os paa Betænkningens Standpunkt. Hvis de Herrer fastholde deres Ændring, ere vi nødte til at stemme imod den, idet jeg gaar ud fra, at den endnu staaer ved Magt. (Stemmer: Ja!) Ja, saa maa jeg absolut paa hele Finansudvalgets Vegne anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag, som man, navnlig efter Ministerens Udtalelser, vil indse svæver fuldstændig i Luften. Vi have maaske for 25 Aar siden indtaget det Standpunkt, at vi have sat en Bevilling ind paa Finansloven i Anledning af et Andragende, men det vil jo slet ikke kunne lade sig opføre under de nuværende parlamentariske Forhold her i Tinget. Naar en Minister nægter at modtage en Henviisning af et Andragende, saa have vi ikke andre Midler til at gøre yderligere Skridt end ved at optage en Post paa Finansloven, som vi maatte prøve med Magt at sætte derind, men det kan der jo ikke være Tale om her.

Det ærede Medlem opfordrede os til at sætte os ind i Sagen. Maa jeg spørge det ærede Medlem, om han har sat sig ind i Sagen? Det er nemlig en meget stor Sag. Jeg vil gerne laane det ærede Medlem en hel Bunke Aktstykker, det er nemlig den største Sag under disse Andragender, og her er Bilag i Mængde. Tør jeg spørge det ærede Medlem, har han virkelig sat sig ind i denne Sag? — ellers kan det ikke nytte, at han paaberaaber sig, at vi skulle indtage et andet Standpunkt, naar vi sætte os ind i Sagen. At det er en meget stor Sag, derom vidner jo ogsaa Betænkningen, hvor der er aftrykt en saadan Mængde Bilag, at der ikke er et Andragende, til hvilket der paa langt nær er saa mange Bilag som til dette. Der er tre—fire Blade i Betænkningen alene om denne Sag, det er altsaa et meget omfangsrigt Spørgsmaal. Jeg tror, at dersom det ærede Medlem sætter sig ind i Sagen, vil han ikke være saa uenig med mig endda.

Den lille Udgift, der er Tale om, hænger, som den ærede Minister oplyste, sammen med Købet af Ejendommene, ligesom vi paa vor Egn have en saadan Afgift, der kaldes Blaahavre, som hviler paa de Ejendomme, der have været under Rytterdistrikterne, saaledes er dette ogsaa en Del af Købesummen, en Slags Hæftelse ved Ejendommene. Stillingen er jo den,